

E greu sa dai crezare povestilor legate de industria sanatatii pana sa te confrunti cu iadul sistemului. Din fericire, eu am fost ferit de astfel de experiente, inasa nu acelasi lucru il poate spune un bun prieten de-al meu, mai presus de banuiala ordinara a minciunii si infloriturii.

Crestin cu vorba si, incercand pe cat posibil, si cu fapta, amicul meu s-a decis sa-i dea o mana de ajutor unui apropiat aflat intr-o grea suferinta. Asa ca s-a dus la Institutul National de Hematologie pentru a dona sange in contul prietenului sau. A completat formularele si apoi a asteptat la coada o ora si jumătate pana sa-a facut recoltarea.

Nu l-au speriat nici holurile murdare si nici asistentele indiferente, care discutau despre tehnica punerii muraturilor, alaturi de un doctor plictisit, in timp ce pompa de sanga functiona mecanic. Dupa ce recoltarea a luat sfarsit, s-a sculat fara probleme de pe scaun si a plecat acasa calm, cu constiinta gadalita, mandru de o fapta buna.

Episodul acesta banal a fost uitat in rutina saptamanilor urmatoare. Pana intr-o zi cand un plic semnat de o doctorita a Institutului National de Hematologie il anunta pe prietenul meu ca au aparut probleme in analiza sangelui si ca e indicata o vizita la spital. Tresarind usor, cu o presimtire incomoda, a lasat balta toate treburile si a zburat spre sediul din apropierea bulevardului Titulescu. A fost trimis catre o asistenta care i-a luat sange pentru o proba suplimentara. Cand a intrebat daca e ceva in neregula, aceeaasi persoana i-a recomandat sa discute mai bine cu "doamna doctor". A urmat o asteptare nervoasa, sacadata de o multime de pasi mici desfasurati pe un culoar intunecat. Cand a fost primit in cabinet, doamna doctor le-a pofit pe celelalte asistente afara, l-a invitat sa ia loc, iar apoi i-a spus pe un ton moderat ca analizele indica prezenta virusului HIV.

Picioarele prietenului meu s-au inmuiat rapid, inima a inceput sa-i pulseze salbatic, iar mintea a incercat sa deruleze imagini din trecut. Celelortate cateva intrebari venite din partea medicului le-a raspuns in doi peri. Pana sa-si revina cat de cat, s-a trezit in fata Institutului nedumerit si, oficial, bolnav cu o maladie fatala. Si-a adus aminte doar ca analizele i se vor repeta si ca ar trebui sa stea linistit pana atunci.

Liberal din fire, a încercat să nu acorde prea mare importanță verdictului preliminar provenit de la stat. A spus o rugăciune, s-a închinat și a făcut un alt test HIV la Medlife. Până a doua zi, când urma să primească răspunsul, s-a consumat în gânduri negre. Noaptea nu a putut să doarmă, ars interior de grijile bolii.

Rezultatul i-a venit a doua zi. Era negativ. A urmat o ușurare parțială, după care o nouă vizită la celebrul Institut pentru a se lămuri ce a fost în neregulă la analizele inițiale. Discuția cu asistentele nu l-a satisfăcut deloc. Nu-și putea da seama cum două teste pot indica rezultate opuse, dar răspunsurile primite au fost neconcludente. Una dintre ele i-a spus că se mai întâmplă să apară probleme, dar “nu la ei, ci la privați, ca folosesc teste mai vechi”. Potrivit urmașilor lui Asclepios, noile analize efectuate de Institut, prin testul Western Blot, vor lămuri definitiv problema. Așa că amicul meu a plecat acasă cu o nedumerire și cu multe griji pe cap.

Încă trei săptămâni de așteptare nu îi pareau puțin de îndurat, dar nu prea avea de ales. Când s-a făcut timpul, a sunat într-o vineri, însă i s-a transmis să revină miercuri. În ziua cu pricina a cerut prin telefon rezultatele, dar o voce gravă i-a replicat că nu îi le poate da decât personal și, “oricum, nu l-ar ajuta cu nimic”. A fugit din nou spre Institut, unde a aflat că, atât primul, cât și al doilea [Western Blot](#) sunt pozitive. Vestea a primit-o mai puțin prost deoarece avea deja un antrenament, dar nu i-a picat bine.

A luat hotărârea să vorbească la Spitalul Matei Bals cu un medic infecționist. Vroia să obțină ceva mai multă pricepere și poate câteva alternative. Printr-o “pila” a stabilit o întâlnire cu doctor reputat, dar acesta nu putea să-l primească decât peste șapte zile. Nervii au început să-și facă de cap.

Vizita la Matei Bals nu a fost un succes. Ba, dimpotrivă. A aflat că Western Blot e cvasiinfailibil, medicul s-a mirat că două teste, efectuate în aceeași zi, dau rezultate contradictorii, și i-a recomandat o nouă analiză, printr-o altă metodă, de data asta sigură, efectuată în Germania. L-a întrebat și de simptome, însă răspunsul amicului meu a fost negativ.

Noile rezultate urmau să vina peste o săptămână, timp în care prietenul meu și-a căutat tot felul de activități și preocupări salvatoare pentru a scăpa de o ipohondrie tot mai puternică. A recitit “Jurnalul Fericirii”, s-a dus la Biserică și, în general, a încercat să nu o ia răzna. În același timp, curiozitatea îl rodea și a început să caute informații despre HIV, despre SIDA și despre

celebrele probe de sange. Din sursa in sursa, a aflat de pilda ca faimosul Western Blot reprezinta un scandal stiintific, cu foarte multe variabile interpretabile (probleme de lifestyle), care difera de la o tara la alta, conceput in linii mari pentru a produce cat mai multe rezultate "pozitive". L-a surprins placut [declaratia lui Robin Weiss](#) ca "Western Blot nu reprezinta un diagnostic util. Nu cred ca are vreun sens sa faci acest test" si a vazut filmul "House of Numbers", unde un biolog german important spune ca potrivit

[Western Blot](#)

pentru a declara o persoana infectata cu HIV "e nevoie de un anumit numar de benzi. Depinde un pic si de producatorul testului"!!!! Apoi a mai aflat

[ca cea mai sigura cale](#)

de a te vindeca de HIV este sa faci o calatorie cu avionul

[in Franta sau Australia](#)

, acolo unde sunt cele mai dure criterii pentru a putea declara pe cineva bolnav. Si a intrat putin si in istoria acestei maladii, care tine in spate o industrie de sute de miliarde de dolari, care s-a numit la inceput GRID (Gay Related Imunne Deficiencies) un termen teribil de incorect politic, in care niciun doctor nu s-a imbolnavit de la vreun pacient, in care partenerii hetero ai unor persoane infectate nu iau boala, samd. Ba mai mult,

[s-a linistit destul de mult](#)

cand a aflat ca o treime din bolnavii de SIDA folosesc droguri intravenoase, iar celelalte doua treimi sunt compuse din homosexuali si dependenti de droguri afrodisiace sau psihoactive.

Nefacand parte din aceste categorii, si-a spus ca mai are o sansa, indiferent de noul rezultat.

Peste doua zile cand a primit, in cele din urma, vestea cea buna s-a bucurat si si-a promis ca va spune tuturor despre fericitele experiente.

Concluzia prietenului meu a fost ca e multa incompetenta, prostie si neglijenta in spitale, dar lucrurile sunt mult mai grave decat atat pentru ca exista un sistem bine pus la punct de productie in masa a bolnavilor, care trebuie sa genereze profituri. Teste HIV cat mai laxe (in SUA [exista](#) un proiect de aplicare obligatorie a acestor analize pentru toate persoanele) inseamna pacienti cat mai multi, medicamente cu duimul (statul subventioneaza o parte), deci profituri pentru industrie. La scara individuala, scenariul functioneaza cam asa: un test HIV lejer, urmat de un "pozitiv" si recomandarea medicului de a se trece direct la tratament, "hit hard and fast", cu antibiotice extreme care produc exact simptomele SIDA. Recomandarea amicului meu este sa duceti o viata crestineasca, sa nu va faceti niciodata acest test iar daca o faceti, nevoit, sa nu va incredeti in el.